

at der først var fremkommet en Lov om Sparekasserne, da vi jo ikke havde noget Exempel paa at den i Virkeligheden gjordes Behov. Derimod undrede det ham, at der ikke var fremkommet nogen Lov om Banker. Det ærede Medlem kunde først forstaa det, naar der saamtidig var kommet en Lov frem for Banker, han undtog ingen Bank; altsaa hans Mening var vel, at det gjaldt alle Banker, saa kunde han først forstaa den Bevægelse, der var veist; og at Lovforslaget var kommet frem. Det ærede Medlem har imidlertid ikke gjort Noget i denne Henseende, han har i alt Fald kun gjort noget Halvt, som jeg tror, at det ærede Flertal i dette Stykke har gjort, og som jeg paa en Maade finder noget uretsferdigt imod disse Banker; der have Sparekasser, da de i og for sig hverken ere værre eller bedre end de andre. Jeg skal imidlertid, som sagt, være villig til at gaa med til, at efter visse Mars Forløb Navnet „Sparekasse“ og „Sparekassedeeling“ bliver aldeles taget fra dem; men lad os give dem lidt Tid, saa faae vi det Høle klart. Naar der staa Banker paa den ene Side, kan man sige til Folk: der skal I vogte Eder for at komme med Eders Penge, naar I ville være sikre, medmindre der tages betryggende Bestemmelse ved Lovgivningen ogsaa for dem, som er det Usteligste og Rigtigste. Med Hensyn til Flertallets § 11 vil jeg sige, at skjøndt den ærede Ordfører har sagt, at med Hensyn til dette Punkt havde man ikke gjort noget Indgreb i det Bestaaende, tror jeg dog, det vil gaa op for alle ærede Medlemmer, at der er flet et saadant Indgreb, thi som det nu er, er der vistnok Sandsynlighed for, at disse Banker med Sparekasser ville bestaa, og at Regjeringen ikke ligesom vil tage deres Begunstigelse fra dem, men i dette Forslag ligger aabenbart, man kan efter min Opfattelse ligesom læse det mellem Linjerne, at det kun er et Livsspørgsmaal med disse Bankers Forvinden. Der er ogsaa hentydet til, at under visse Omstændigheder Ministeren har Bemyndigelse til at give disse Banker med Sparekasser Lov til at bestaa f. Ex. i 10 Aar — og at han kan under visse Forudsætninger give dem Lov til at leve, men det er det Mobbatte af, hvad jeg vil. Jeg vil sige: Giv en vis Ret og forlang en vis Pligt faa vel overfor Sparekasserne som overfor Bankerne; det Andet er paa en Maade, jeg vil ikke sige at snigmyrde dem, men Ministeren kan, hvis han ikke er belfindet overfor dem, i Virkeligheden gjøre det af med dem, og det synes jeg er uheldigt. Jeg synes, at hvormeget man end kan have imod, at der er givet dem Lov til at kaldes Sparekasser — hvad jeg i og for sig ogsaa er imod — skal man ikke gaa saa strengt tilværks og sige: I skal ind under Loven, saaledes at I i Grunden komme til at leve af Ministerens Naade, det kommer jo an paa, hvor skikkelig eller hvor god en Minister vi faae overfor disse Banker, og det er det, jeg synes er urigtigt. Det vil vist det

ærede Flertal ikke gaa fra, at det Forslag tyder hen paa, at det er noget Midlertidigt, og at det vil gaa saaledes, at Sparekasserne forsvinde. Lad os hellere sige det rent ud og sige det ved Lov, det kan jeg være med til. Jeg vil kun sige med Hensyn til det Forslag, at det forekommer mig noget underligt, at vi skulle her give en Lov for Sparekasserne, som det har viist sig, at der i Virkeligheden ikke er nogen Fare ved — at der kan komme Farer i Fremtiden, kan jo naturligvis nok siges — uden saamtidig dermed at give en Lov for Bankerne, som der har viist sig at være meget større Fare ved, og med Hensyn til hvilket det ærede Medlem fra Skjelsløv ved Sagens 1ste Behandling sagde, at der var stor Skade over de mange Kapitaler, som Smaafolk havde mistet ved Banker, hvilket ganske vist ogsaa er sandt, det er flet baade direkte og indirekte. Jeg kan altsaa ikke tiltræde, at der intet som helst Indgreb er gjort for disse Bankers Bedkommende; det kan jeg ikke give den ærede Ordfører Ret i. Jeg vil kun sige, at de, der ønske, at vi ingen Kontrol skulle have for Bankerne, kunne stemme baade for det ene og det andet af de andre Herrers Forslag, men de, der ønske Kontrol for Bankerne, beder jeg at stemme for mit Forslag; det er det eneste, der gaar ud paa at faae en Kontrol for alle Banker. Men jeg skal være saa villig til mellem 2den og 3die Behandling at tage dette Spørgsmaal op paany med det ærede Udvalg og andre ærede Medlemmer; da jeg staa saa ene i dette Spørgsmaal, trænger jeg til al den Støtte, jeg kan faae. Jeg tror ogsaa, at dersom det viser sig her, at det ærede Thing vil have Kontrol ogsaa med Bankerne, og mit Forslag bliver stemt ind, saa vil vist det ærede Udvalgs Medlemmer være tilbøjelige til mellem 2den og 3die Behandling at tage denne Sag under nærmere Overveelse og faae dette Punkt nærmere og bedre affattet, saaledes at det kan passe paa Bankernes Forhold. Det er kun min Tro; jeg kan naturligvis ikke svare for det. Jeg skal endnu, inden jeg slutter, gjøre nogle saa Bemærkninger til Lovforslaget; der er enkelte Steder, hvor jeg har nogen Tvivl, omend skjøndt jeg har tiltraadt det. Det er for det Første med Hensyn til det Skema, der er nævnt under § 4. Efter Forslaget skulle alle Sparekasser indgive deres Regnskab efter et bestemt Skema, som Indværgsministeren affatter. Det er et Spørgsmaal, om det ikke er noget for pludseligt saaledes strax at gaa til at faae dem alle ind under et bestemt Skema, — jeg antager, at den ærede Minister vil gaa ud fra et bestemt Skema. Det er kun en Hensigt, jeg vil gjøre. Jeg har, som sagt, hørt nogen Betænklighed ved at gaa med dertil, men jeg har ingen Endringsforslag tillet, da det jo, om saa skal være, kan gjøres mellem 2den og 3die Behandling. Der er et andet Punkt, som jeg ogsaa skal tillæbe mig at gjøre en lille Hensigt om, det er om § 85